



Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ingrid Jespersens Skole. — Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 10

1. Juni 1916.

5. Aarg.

MYRDERIERNE I ARMENIEN

Det Samtykke, ja, næsten Billigelse, som den tyske Presse har ydet Massakrerne i Armenien, udgør jo næsten en Pendant til de tyske Embedsmænds Holdning i Tyrkiet over for det samme Spørgsmaal.

Masse-Myrderierne i Sommer og sidste Efteraar, som i Omfang og Rædsel overgaar de værste Grusomheder under det Hamidske Herredømme, har jo nemlig fundet Sted i Paasyn af dem af de tyske Embedsmænd, og med deres Billigelse, som var paa Stedet, ja, i nogle Tilfælde med deres virksomme Hjælp. Samtidig vendte det tyske Diplomati Øjnene bort og nægtede at gøre nogensomhelst Forestilling.

Det hele er gaaet til paa følgende Maade efter Øjenvidners Beretning.

Før det første blev alle unge Mænd arresterede, anklagede for at være Medlemmer af revolutionære Selskaber, og de blev under stærk Eskorte ført ind i Landets Indre, hvor de blev hugget ned eller døde af Sult eller Udmattelse. Den øvrige Del af den armeniske Befolkning beroligedes, ofte med tyske Officerer og Gendarmer som Mellemmænd.

Derpaa blev Distriktets Notabler arresterede, under Paaskud af at have favoriseret og hjulpet de unge Revolutionære. Man vedblev ikke desto mindre at berolige Resten af Befolkningen, der jo imidlertid nu var uden Forsvarere og Ledere, og derfor var nemmere at faa Bugt med. Man bortførte da Kvinder og Børn i hele Konvojer for at aflive dem. Nogle unge Kvin-

Største Lager af danske og udenlandske Bøger

Scout Litteratur

der blev givet til Hustruer for Tyrkere og Børn fordelte til Muselmænds Familier.

Armenierne tænkte, at det var umuligt, at Tyskerne, der var kristne som de selv, kunde føre dem bag Lyset. Nogle Steder havde de dog ikke Tillid til disse saakaldte Venner, og de vægrede sig ved at udlevere deres Chefer. Armenierne fra Zeitun, Van, Mousch, Karahissar og andre Steder modstod Angrebene paa dem, og forsvare sig endnu i Bjergene.

Man kan ikke for Alvor paa-staa, at Tyskerne, som i andre Byer havde trukket disse Ulykkelige i Fælden, var uvidende om Tyrkernes Anslag. Otte Dage før Myrderierne i Er-

zindjan underrettede den tyske Leder af et Militærhospital tre tyske Sygeplejersker, som stod under hans Ordre, om, at den tyrkiske Regering havde til Hensigt at gøre det af med Armenierne og bad dem ikke forurolige sig over de sønderrivende Scener, som de kunde blive Vidner til.

Tyskernes Part i Krigsbyttet syntes fastsat forud. Efter Armeniernes Uddrivelse blev Bøhave o. a., fundet i deres Huse, solgt ved Auktion; Pianoer, sagde man, var 50 piastre værd, ca. 10 Kr. Men Køkkentøj af Kobber f. Eks., blev omhyggeligt samlet sammen og sendt til Konstantinopel til tyske Adresser.

Om børn ath holde till Scole och Studium.

(Frit efter Christiern Pedersen.)

De Herrer fra III G har nu (for de flestes vedkommende for evig), forladt den Have, hvor de efter lang Tids Omflakken blev anbragt, efterla-

dende et Væld af Glasskaar fra knuste Ruder, Madpapir, anbragt paa alle mulige og umulige Steder, og de 2- og 1-Ører, som disse agtværdige vorden-

Vor Frue Boglade

anbefaler sit store Udvalg af engelske, franske
og tyske illustrerede Fremstillinger af Krigen.

Nørregade 13.

Telefon 9612.

de Professorer har efterladt fra deres Arbejde i Frikvartererne (der gaar jo altid et Par Øre i Løbet, naar man spiller Klink).

Men disse Hædersmænd har endnu den alvorligste Del af Festen tilbage, nemlig Eksamenen, (hvilket er noget andet, end at „stikke til Bäcker“ i Frikvartererne). Vi skal derfor give d'Hrr. et Par Oplysninger om Eksamenslæsning, stammende fra „Brændpunktet“s første Dage, som en af vore Medarbejdere har fundet i vort Arkiv:

„Holder æder fra ath danze i den nyæ Stad udi Tivoli og forsøme edirs Tid med ath lege kordenspil, saasom Bridge og Lombere, men I sprogligæ: lære icke all eniste latine, men och andre tungemaall Och desliges, Krøniker och Historier; og I mathæmathikere lærer ath regne og legge regenskaft og ath maale dybhed och langhed paa vand och land, Och ath forstaa dem paa himmelens pla-

neter og løb, samt findær forskælen paa Sommertid og almindelig kristelig Tider.

Værer ey saa, at I skulde hudstryges aff store bøddels riss, som man pleyer at bruge i vaare Danske scoler, men værer gode unge peblinge och lese god lerdøm.“

„Old Boy“.

En Kanetur.

(Sluttet).

Skridt for Skridt fulgte hele den lange, bugtende Rytter-skare efter Hunden. Ved Ud-kanten standsede man, skulde man følge Hunden, eller danne en Kæde omkring Skoven og paa denne Maade gennem-søge den helt?

„Vi to følger efter Hunden,“ raabte Jens, Staldkarlen hjemme paa Doktorgaarden, „hold jer kun parat,“ og dermed sporede han sin Hest, og fremad

Crome & Goldschmidts

Hovedudsalg  Citygade

Altid billigste Priser paa gode smukke danske Varer

Specialitet: Stærkt Skoletøj.

gik det. Hunden foran, de to Ryttere bagefter.

Pludselig sprang Hunden ind over Grøften. Rytterne styrede deres Heste den samme Vej; men de maatte nu lade Hestene gaa i Trav, for at de ikke skulde snuble over væltede Træstammer eller lignende. Tilmed gjorde den mørke Nat det temmeligt vanskeligt at komme frem inde i Skovtykningen.

Men det langsomme Trav behagede øjensynligt ikke Karo; thi den sprang op ad Hestens Ben, fo'r derpaa fremad, stod stille og saa sig tilbage, som vilde den sige: „Kom nu!“

Med eet gav Hunden et Bjæf og fo'r frem. Der laa Poul. Hurtig sprang Rytterne af Hestene. Var han død? Jens tog hans Haand op for at føle, om Pulsen slog endnu.

I det samme slog Poul Øjnene op og gav et frygteligt Skrig fra sig, lukkede derpaa Øjnene igen. Han havde brækket sin Arm.

„Tag ham forsigtig paa din

Hest,“ befalede Jens, og rid hjem med ham, saa hurtigt du kan, jeg følger Hunden.“

Forsigtig blev Poul lagt op paa Hesten og hurtigt gik det hjemad.

Et Øjeblik stod Jens og saa paa den bortridende, klappede derpaa Hunden og sagde: „Gudske Lov, at vi har dig, Karo; men nu mangler vi Søster. Hun er vel ogsaa her i Nærheden.“

Forgæves fortsatte han Eftersøgningen, og selv Hunden kunde ikke mere finde noget Spor. Ja, der var ikke andet at gøre, end at ride tilbage til de ventende Ryttere ved Skovkanten og saa paabegynde Eftersøgningen.

Da han atter var ude paa Vejen, gik det hurtigt fremad, hun skulde findes, død eller levende.

Den ene Tanke løb ham gennem Hovedet efter den anden. Begravet i Sneen — Frosset ihjel — Druknet i et Vandhul i Mosen — nej, hun maatte findes.

Endelig var han ved Skovkanten. Ikke en Lyd hørte han. Ikke en Lygte var mere at se. „Hallo!“ rabte han, saa det genlød i hele Skoven; men ingen svarede. Han gentog det, men atter uden at faa Svar. Der var ikke andet at gøre, end at staa af Hesten og finde Hestens Spor for at se, i hvilken Retning, Rytterne var dragne.

I Lygteskæret, der kastedes tilbage fra Sneen, syntes der at være Spor, der førte hjemad.

Saa satte han sig op paa sin pustende Hest og red til Doktorgaarden.

Det gik saa stærkt, at Karo ikke kunde følge med, men sagtnede mere og mere bagud. Der var ingen Tid at spille, tænkte han. Han maatte have Vished i dette her. Hunden tænkte han slet ikke paa.

„Hvad skal dog det betyde“, tænkte Jens, da han red ind i Gaarden og saa alle Lygterne staa samlet midt i Gaarden. Fra den mørkere Del af Gaarden forkyndte en stadig Hestetrampen, at der var Hestene blevet bundet. Rytterne maatte alt saa være inde i Stuen. Hurtigt rev han Døren op og for ind i Stuen, men blev staaende ganske stille, idet han vedblev at holde Haanden paa Haandtaget. I Stuen var der ganske tomt, men paa Divanen laa jo

den lille Pige, endda med aabne Øjne og saa frisk ud, som om hun intet fejlede. „Saa er I jo her begge igen,“ raabte han og sprang henimod den lille.

„Ja Gud være lovet,“ lød en Stemme, og Doktorfruen kom ind ad Døren.

„Min Mand har Poul under Behandling. Poul har brækket sin Arm, stakkels Dreng.

Men lad os dog være glade over, vi har faaet dem levende tilbage, og hun er saa levende som en Fisk, ikke sandt,“ raabte hun og tog den lille op paa sin Arm. „Du var da ikke bange for den sorte Mand, vel?“ „For den sorte Mand,“ gentog Jens — „Aah det er sandt — nu skal De høre,“ og saa fortalte Fruen, at for nogle Timer siden kom en Tater ind paa Gaarden med hendes Barn paa Armen. Han fortalte hende, hvorledes han havde fundet den lille inde i Skoven, og at han nu ved at spørge sig frem havde faaet at vide, at Barnet tilhørte hende.

I det samme traadte Doktoren ind ad Døren: Aah maa jeg takke Dem, sagde han og rakte Jens Haanden. Det er dog Dem, vi har at takke for, at vi fandt vore Børn igen.“ Jens slog Øjnene ned og sagde: Ja maaske — men det er dog Ka-

ro, vi skylder den største Tak.

Saa fortaltes hele Historien om Karo, der, drevet af Smer-ten af sine Piskeslag, havde været Skyld i, at Kanen væltede; men den havde ogsaa gjort alt godt igen, da det dog var ved Karos Hjælp, at Børnene — ihvert Tilfælde Poul — blev fundet igen.

Siden den Dag tog Poul aldrig Pisker med, naar Karo skulde trække deres Kane eller deres lille Legevogn.

— — —

Otte Maaneder efter var der stor Sorg paa Doktorgaarden. Karo var dømt til at skulle skydes. Der var nemlig udbrudt Mund- og Klovsyge der i Eg-nen, og for at ikke Sygdommen skulde bredes videre om til andet Kvæg, havde hver Gaardejer, hvor denne Sygdom allerede rasede blandt Kvæget faaet Paa-bud om at skyde deres Hunde og Katte. Men ingen paa Doktorgaarden kunde skyde Karo. Den Dag kom der tilfældigvis en fremmed, pjaltet klædt Mand ind i Gaarden for at tigge. Stor blev Forbavselsen, da Doktorfruen genkendte sin Datters Redningsmand, og Manden blev, trods sin pjaltede og snavse Paaklædning ført lige ind i Doktors Kontor.

„Dem skylder jeg min lille Datters Liv,“ sagde Dokto-

ridet han rejste sig op fra sin store Kontorstol og gik lige hen til den fremmede og tog ham i Haanden uden at bryde sig om Mandens snavsede Hænder. „En Tjeneste har De gjort os; men vil De gøre mig én endnu. Den er ganske ubetydelig, men alligevel jeg — —

Ja, De skal faa det altsammen godt betalt,“ sagde han, „det er blot at skyde Karo.“

Tateren indvilligede straks og gik ud af Døren. Poul og Søster blev kaldt ind paa Kon-toret. Alle fire sad ganske roligt med spændt Opmærksomhed. Et Par Minutter foeløb, da lød et Skud og Taarerne rullede ned ad Pouls Kinder.

„Du skal ikke græde min Dreng,“ sagde Doktoren og lagde sin Haand paa Pouls Skulder; men gaa hellere op i Haven og grav en Grav og begrav Karo dér, og smyk saa Graven med Blomster og hvad andet kønt, Du kan finde.“

Langsomt forlod Poul Værelset og jordede sin bedste Ven oppe under det store Piletræ ved Havekanten.

Fra den Dag behøvede Tateren ikke at tigge mere. Alt, hvad han ønskede kunde han faa i Doktorgaarden. Men den samme Dags Aften, efter at Doktoren og hans Kone havde set Karos Grav, tog Dokto-

ren sin Hustru i Haanden og
saa hende ind i Øjnene idet han
sagde:

„Oftē bør et ædelt Hjerte bag
Vadmels Kaabe!“
Rønfeldt Nielsen.

Tag ikke ud uden at have
et Fotogr.-App. med.

Største Udvalg i fotografiske
:: Apparater og Tilbehør ::

Omhyggel. Vejl. gives

Kongsbak & Cohn,
Nygade 2.

Har. Børgesen,

Frederiksbergg 28 - Telefon 689

Rekvisitter til

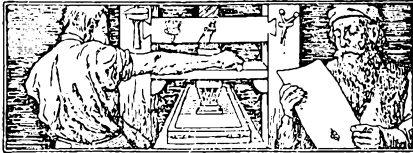
Tennis, Hockey og
Fodbold.

AAGE HANSEN'S BOGTRYKKERI

NØRREGADE 45

TLF. BYEN 1647

MODERATE
PRISER



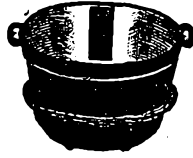
MODERATE
PRISER

: KATALOGER :
BOGARBEJDE
REGNSKABER
TIDSSKRIFTER
: SKEMAER :

ADRESSEKORT
: VISITKORT :
ILLUSTRA-
TIONSARBEJDE
: AKTIEBREVE :

Udstyr
for Spejdere.

Bøgelund-
Raadhusplads 2.



Skarpe
Lommeknive.

Jensen,
Helmershush.

HUSK
Skolens
Boghandel

Johs. Marcker - Aaboulevard 9
(Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).
Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre.
— Kvant 72 - 15 -

Originale
Coventry Royal Cycler

findes paa Lager
i alle Stelhøjder

Dansk Sportsmagasin
Bredgade 21 (v. Palæg.) Telf. 3105

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

Husk
Skolens
Boghandel.

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedsvej 42.
(Hj. af Forchhammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger, Stilebøger,
Karakterbøger, som bruges
i Ingrid Jespersens Skole,
faas i

Emil Wiennes
Boghandel

Østerbrog. 23 (Hj. af Ryesgade)

Stort Udvalg i elegante
Læderpenaler.

Redaktion: T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.